

Katechezy wygłoszone do maja 2012 roku zostały opracowane i wydane drukiem pod wspólnym tytułem *Katechezy dla adorujących* w:
Ks. Zbigniew Godlewski, Ks. Bolesław Szewc, *Życie Eucharystią*, Biblioteka Koła Św. Józefa t. 15, pod red.: Ks. dr Zbigniew Godlewski, Warszawa – Koło 2012, ss.89-193.
Pozycję tę można nabyć w Parafii Św. Józefa Oblubieńca NMP na Kole, tel. kancelarii: 22 877 57 90 lub w Wydawnictwie Stampa: wyd.stampa@interia.pl

Katechezy zostały opatrzone poniższym wstępem:

Wstęp

Łatwo ulegamy rutynie i tracimy świeżość przeżywania naszej wiary. Łatwo przyswajamy sobie pewne schematy myślowe, które są zbytnimi uproszczeniami przeżywanej prawdy wiary, która przestaje być żywa, pomocna do głębszego przeżywania relacji z Bogiem i z drugim człowiekiem.

Poniższe katechezy stawiają sobie cel, by pomóc czytelnikowi zdumieć się Bogiem i powrócić do wiary żywej, odkrywając w naszym doświadczeniu wiary obszary rutyny i zbyt płytkiego jej przeżywania. Są one próbą zakwestionowania stereotypów, które przestały do nas przemawiać lub są tak dużym uproszczeniem, że aż są nieprawdziwe. Są próbą ukazywania zdumiewającego wizerunku Boga przesłoniętego przez rutynę. Nie stanowią one wykładu podającego pewną sumę informacji, bo ich zadaniem nie jest szerzenie jakiejś wiedzy, chociaż ten element jest trochę obecny. Ich przedmiotem jest bardziej doświadczenie wiary, niż same prawdy wiary, którymi zajmują się dyscypliny teologiczne.

Yves Congar OP – wielki teolog i konsultor Soboru Watykańskiego II – pisał: „Autorzy duchowi mają swój język. Zdarza się im wyrażać w sposób, który może być oceniony jako niepoprawny, jeśli byśmy przyjmowali ich sformułowania jako terminy teologiczne.”¹ Wzorem katolickiej literatury duchowej katechezy te miejscami odchodzą od precyzyjnego języka teologii zbliżając się do języka potocznego, który bardziej do nas przemawia. Stąd ich język niejednokrotnie bardziej przypomina kazanie lub modlitwę niż tekst teologiczny. Posługują się metaforą i symbolem, odwołują się do wyobraźni. Możemy tu odnaleźć określenia emfaticzne, które przy pewnym ich znaczeniu, oderwanym od kontekstu, mogą być uznane za przesadzone. Jednak właściwie rozumiane służą uzyskaniu większego kontrastu, by naruszyć pancierz stereotypów, pomagając czytelnikowi na nowo przemyśleć znaną prawdę. Wszystko to ma mu pomóc odkrywać żywy obraz wiary uderzający w obszary świadomości naznaczone rutyną i na nowo zafascynować się Bogiem by do Niego bardziej przylgnąć.

Katechezy są podzielone na sześć bloków. Pierwsze trzy dotyczą podstaw życia chrześcijańskiego, które wyraża się przez modlitwę, miłość Boga i bliźniego oraz jest powołaniem. Istotną część stanowią rozważania nawiązujące do dwóch niezwykle ważnych dla życia wiary dokumentów *Novo millennio ineunte* Błog. Jana Pawła II i *Sacramentum caritatis* Benedykta XVI. Katechezy bloków *Prymaty życia chrześcijańskiego* i *Eucharystyczna forma życia* są próbą wyrażenia w języku codziennego życia wybranych z tych dokumentów myśli. Sądzę, że te dwa dokumenty są szczególnie ważne dla ukierunkowania życia chrześcijańskiego we współczesności. Ostatni blok wyraża prawdę, że życie chrześcijańskie ma swój cel apostołski, jest dla Kościoła. Trzy ostatnie katechezy mają rys pastoralny, choć również dotyczą życia duchowego.

Zawarte tu myśli często mówią o wierze jako o relacji spotkania z Bogiem, z Jego Eucharystyczną Obecnością, i z drugim człowiekiem. Jest to zatem ujęcie szczególnie przydatne dla osób adorujących Najświętszy Sakrament.

Zamieszczone tu katechezy są celowo jakby niedokończone, zapraszają na ścieżki, którymi możemy pójść dalej, a które prowadzą ku Bogu, ku misterium wiary, ku tajemnicy spotkania człowieka z Bogiem. Dla formatorów mogą stanowić punkt wyjścia, inspirację, do przygotowania własnych katechez adresowanych do powierzonych im sióstr i braci.

¹ Yves Congar OP, *Langage des spirituels et langage de théologiens*, w: *La mystique rhénane*, Paris 1963, s.17.